

Р Е Ш Е Н И Е № 59

гр. Перник, 18 март, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на тринадесети март две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 53/2012 г. по описа на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

С.М.С. *** оспорва заповед № РД-14-21-242 от 28.I.2013 г. на Началник ОО КД ДАИ Перник, с която е наложена ПАМ – спиране от движение за срок от шест месеца, чрез сваляне и отнемане на табела с регистрационен номер и отнемане на св-во за регистрация на л.а. “****”, рег.№ ***. В жалбата са развити оплаквания за незаконосъобразност на обжалваната заповед и се иска отмяната ѝ. Ответникът по жалбата, при дадени указания от съда, не взема отношение.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима и основателна.

В оспорваната заповед, административния орган е приел, че с автомобил, собственост на жалбоподателя в гр. Перник, трето неучастващо в процеса лице е извършвало платени превозни услуги на пътници, без да има удостоверение, че за автомобила на жалбоподателя няма регистрация за извършване на таксиметров /обществен/ превоз на пътници. Заповедта е издадена на основание АУАН, съставен на третото неучастващо лице – Л***.

В хода на процеса са допуснати и гласни доказателствени средства, като от показанията на св. М.*** се установява, че към края на м. януари – 2013 г., тя и дъщеря ѝ – жалбоподателя, заедно с лицето, по отношение на което е правена констатация, че извършва нерегламентирани таксиметрови превози са пътували до София. Уговорката ѝ с Л.*** била да му се обади, след като проведе медицински изследвания, неопределени по времетраене според свидетелката и той да отиде до София да ги прибере. По същото време жалбоподателят трябвало да полага изпит. Започнала да търси Л.*** около 13 часа и на обаждането ѝ, той отговорил, че автомобилът на жалбоподателя е бил предмет на проверка и бил задържан. Не се спори, че автомобилът е собственост на дъщеря ѝ – жалбоподател в настоящото производство. Това обстоятелство съответства на констатациите, какъв и чий е бил спрения от движение автомобил. Към административната преписка са приложени преписи от обяснения на лицата А.*** и Л.***, според които на територията на гр. Перник са се качили на автомобил, без да посочват модела му, управляван от непознат човек, за да пътуват до София “на цената на билета”. И двамата, давали обяснения, не посочват и не установяват да са извършвали плащане. Според А.*** в автомобила имало и други хора, без да се установи колко са били.

Принудителните административни мерки засягат пряко и съществено правната сфера на лицата по отношение на които се предприемат, поради което същите не могат да бъдат налагани при неизяснени обстоятелства и фактическа обстановка, която не е безспорна. Пасивното отношение на ответника по жалбата, не може да послужи аргумент за приемането като безспорни

обстоятелства, които според административния орган изискват точно по отношение на жалбоподателя да се наложи ПАМ, предмет на оспорване. След като не е обсъдил всички факти от значение за случая според изискването на чл. 35 от АПК административният орган не е спазил установените процедурни, правила за провеждане на производство по издаване на административен акт. В административната преписка ответникът по жалбата приема, че АУАН е достатъчно основание за издаването на оспорваната заповед. В настоящето производство се поддържа твърдение от процесуалният представител на жалбоподателя, че АУАН е съставен при неясна фактическа обстановка, заповедта за прилагане на ПАМ е връчена на лицето, което е управлявало автомобила в момента на проверката. В хода на съдебното производство административният орган е представил копие от цялата административна преписка, наложила издаването на оспорваната заповед, но не ангажира доказателства установяващи необходимостта от прилагането на такава мярка. Друго, в оспорваната заповед административния орган посочва, че Л.*** "превозва пътници", срещу предварително уговорена сума. Това не се установява от приложените обяснения, тъй като и двамата пътника, не дават индикация за извършено плащане. На първо място, А.*** пише в обясненията, че не е питал за цената, а Л.***, че щяла да плати в София. Според §1, т. 1 от ДР ЗАвТП - "Обществен превоз" е превоз, който се извършва с моторно превозно средство срещу заплащане. След като няма плащане, е спорно за административния орган, дали е установен обществен превоз на пътници, за да се приложи ПАМ по смисъла на оспорваната заповед. Известно е, че мярката по чл. 106а, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 и 4 от ЗАвТП се прилага, след като за административния орган по безспорен начин се установи, че с МПС се осъществява обществен превоз по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗАвТП. По делото не са представени доказателства относно обстоятелствата имало ли е обществен платен превоз на пътници, кой го е установил, или не и при какви установени обстоятелства се е наложило издаването на оспорваната заповед. Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК в тежест на административния орган е да установи фактическите основания посочени в акта и наличието на законовите предпоставки за издаването му. След като не е изпълнил това си задължение административният орган ще следва да понесе и негативните последици от липсата на доказателства, при които би следвало да се извърши съдебния контрол. Ето защо решаващият състав приема, че не е установена категорично необходимостта от издаването на оспорваната заповед в конкретния случай не е безспорно и еднозначно установена. Фактите от значение за решаване на спора са установени при спазване и на чл. 170, ал. 1 от АПК относно тежестта на доказване в съдебното производство. Административният орган, чийто акт се обжалва, има задължение да установи съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. В случая органът не е доказал възникването на материалноправните предпоставки, визирани в специалния закон, за което няма свидетелстващи данни в документите от административната преписка. Безспорно е, че реално заплащане на превозната услуга не е извършвано от т. нар. "пътници". Според разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от АПК, доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда. Съдът следва да обсъди наличните доказателства съобразно обхвата на производството, т. е. доказателства за установяване на правно релевантните факти, очертаващи предмета на конкретния спор, което е дава основание да се приеме, че констатациите на административния орган не

са безспорно доказани, тези констатации се опровергават от страна на жалбоподателя и при това положение, съдът не намира, че основателността от издаване на оспорваната заповед за налагане на ПАМ е доказана по безспорен за администрацията начин.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че следва да се уважи жалбата, като се отмени оспорваната заповед.

Предвид горното, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ изцяло заповед за прилагане на принудителни административни мерки № РД-14-21-242 от 28.I.2013 г. на Началник ОО КД ДАИ Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/п/